

Ordfører og den højtærede Formand for Udvalget, hvad der er Grunden til, at denne Sag skal behandles paa den Maade, som stet er, hvis der ligger noget som helst til Grund for den Meddelelse til „Viborg Stiftstidende“, eller var Meddelelsen, i det Øjeblik den gaves, en almindelig Avisand, der kun ved Skæbnens Spil er kommen til at falde sammen med de faktiske Forhold. Jeg ser ikke, at der i det Udvalg, der har behandlet dette Banegaardsspørgsmaal, og hvori der har været arbejdet sagligt, uden politiske Hensyn, hvorfor man ogsaa har sat netop de to ærede Medlemmer (Lüttichau og Klein) i Spidsen som Formand og som Ordfører og der igennem ogsaa udtrykt, at det var ikke politiske Hensyn — jeg ser ikke, at der i dette Udvalg var Grund til at benytte denne fordømmelige Arbejdsform, som i øvrigt har været raadende her i Tinget de sidste fire Aar, og jeg æfter de to ærede Herrers Erklæring om, hvorfor det er gjort. (Lüttichau: Maa jeg bede om Ordet!) Der er ogsaa noget andet, der har været overraskende for mig, og det er det, at den ærede Ordfører nu bringer Forslag frem om, at Viborg Stations Flytning skal ske ved Statslaan. Jeg siger, det har overrasket mig i højeste Grad. Nu have vi i fire Aar haft denne Sag til Behandling her i Tinget, Regeringen har foreslaaet 350,000 som det Beløb, der skulde anvendes til denne Sags Ordning, Gang efter Gang, Aar efter Aar, uden at forlange det Beløb afholdt gennem Statslaan. Hvad i al Verden skal nu bevæge dette Ting og dette Udvalg til at komme og tilbyde Statslaan, med mindre det skyldes Ubentings- og Udenudvalgsbeslutninger? Men saa er det, at jeg atter vender tilbage til dette: Hvad ligger der til Grund for, at man bag Udvalgsmedlemmers Ryg har truffet saadanne Aftaler, der skulde være bindende for, at vi her i Tinget skulde foreslaa Statslaan til denne ganske almindelige Udgift? Hvad Grund er der for dette Ting til at foreslaa Statslaan til Viborg Stations Flytning, rent sagligt set? Vi se, at der nu af Landstinget er afgivet Betænkning om Tilskud til Amtsrepartitionsfondene. Der var meget Tale om, at hele Overskuddet skulde gaa til disse Amtsrepartitionsfunds. Jeg gaar nu ud fra, at hvad der er blevet vedtaget i Landstinget, bliver det endelige, og det er 1,200,000 Kr. Der bliver saa til Rest af Overskuddet paa den Finanslov, der nu er stadsfættet af Hans Majestæt Kongen, 1,662,000 Kr., og der ligger konstant i Kassebeholdningen over 1½ Million. Altsaa, med et rundt Tal er der rigeligt 3 Millioner i Kassen. Jeg ved da ikke, hvad der

skulde bevæge den ærede Ordfører til her at foreslaa Tinget at flytte Viborg Station for Statslaan. Saa meget mindre forstaar jeg det, da, som sagt, den højtærede Indenrigsminister (Ingerslev) Gang efter Gang er kommen her og har foreslaaet Tinget at anvende 350,000 til samme Spørgsmaals Løsning uden Statslaan. Nu siger den ærede Ordfører ganske vist, at Forholdenes Udvikling har ført det med sig, at det vilde være heldigt, at det kunde løses paa samme Maade som de andre Jærnbanespørgsmaal, men jeg vil der over for bemærke, at samtidigt med, at den højtærede Indenrigsminister Gang efter Gang har foreslaaet Viborg Stations Flytning uden Statslaan, har han forelagt os de kjøbenhavnske Banegaardsforhold, Statsbaneanlæg, Privatbaneanlæg foretagne ved Statslaan. Altsaa, Ministeren har gjort Forskel, og jeg kan forstaa denne Forskel. Vi have bygget Helsingørs Banegaard til Millioner, vi have flyttet Slagelse Station og adskilligt mere uden at stride til Statslaan, hvorfor skulde vi saa gøre det ved den Slags Ting, som her er Tale om? Jeg beklager, at den højtærede Ordfører har kastet dette Spørgsmaal ind her. Var det Landstinget, der havde rejst det, saa var det sin Sag, saa kunde Folketinget have taget Stilling til denne Sag. Men der er ingen Grund for Folketinget til at rejse dette Spørgsmaal. Hvis det skulde føre til, at det skulde blive en Sten paa Forslagets Vej, beklager jeg, at det er rejst. Havde Landstinget rejst Spørgsmaalet, vilde det ogsaa have haft Ansvar for det. Jeg vadsler mine Hænder i saa Henseende.

Ordføreren (Klein): Det gjorde mig ondt, at det ærede Medlem udtalte, at man paa en Maade havde handlet bag ved Udvalgsmedlemmers Ryg. Jeg tror, denne Bestyldning er ganske ubegrundet; den er meget uretfærdig i dette Tilfælde. Den af ham omtalte Notits i Viborg Stiftstidende har indtil dette Øjeblik været mig fuldstændig ukendt, og jeg kan forstyre det ærede Medlem om, at jeg ikke har den allerfjerneste Lod eller Del i denne Notits; det kunde ikke falde mig ind for — ja, det er jo altsaa 8 Dage siden i det mindste — at udtale mig i den Retning, hvori Stiftstidenden har udtalt sig. Jeg vilde ikke for 8 Dage siden have dristet mig til at sige noget saadant privat til enkelte Medlemmer, som Stiftstidenden har troet sig berettiget til at sige offentlig for 8 Dage siden. Og selv om jeg vilde have troet at turde ud-